

sosialurin

telf. 147 20. 118 20
box 76, 3800 Tórshavn
p/f sosialurin

Útgevari:
Fyritaks-
og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)
Blaðmánn: Hogni Djurhuus
Jóhann Mortensen
Jan Müller
Lýsingar: Arne Thomsen
Uppseting: Sosialurin
Prent: Dimmalætting

Svart kartotek

Í SEINASTA blaði bóru vit tey tíðindi, at landssjúkrahúsið fór undir at EDV viðgerða sjúkradagarnar hjá øllum starvsfólkunum. Hetta verður gjørt uttan, at hesi á nakran hátt eru eftirspurd ella at tey frammanundan høvdu fingið nakra frágreiðing. Frá leiðslunnar síðu verður sagt, at hetta verður gjørt fyri betur at kunna fylgja við sjúkradegunum hjá starvsfólkunum.

TAÐ LJÓÐAR BÆÐI RÆTT og rímligt, at leiðslan á eini fyrirtøku, hvør hon so er, vil hava greiðu á tilíkum spurningum, men um hetta er rættiasti vegurin, fara vit stórliga at ivast í. Serliga tá tað skilst, hvussu nógvir ivasurningar hesum viðvíkjandi eru. M. a. kundu vit ikki fáa upplýst, hvussu leingi hesir persónligu upplýsingar skulu goymast. Um tað ber til hjá øðrum fyrirtøkum at fáa fatur á hesum upplýsingum, um viðkomandi persónur fer í annað starv, og hvussu tað annars er við tøgnskyldini hjá einum privatum felagið, sum DATA, sum skal hava hesar upplýsingar um hendi.

VIT HAVA Í LØTUNI onga EDV-lóg-gávu í Føroyum, og kann tí tilík skráseting ivaleyst setast í verk uttan nakað sum helst. Tað er tí ongantíð ov skjótt, at vit fáa eina tilíka lóg-gávu, sum kann tryggja, at misnýtsla ikki fer fram av persónligum upplýsingum. Vit kunnu als ikki góðtaka prinsippið, at tilík skráseting av persónligum upplýsingum fer fram á einum privatum stovni, og hóast hesin stovnur, var almennur, var ikki beint at farið undir eina tilíka skráseting, uttan at vit frammanundan tryggjaðu okkum móti møguligum misbrúki við eini greiðari EDV-lóg-gávu.

UM EITT TÍLÍKT svart kartotek kemur í hendurnar á óviðkomandi er av álvara vandi á ferð.

Framhald av síðu 3

eru starvsfólkini á Landsjúkrahúsinum vordin rættuliga bílsin yvir upplýsingarnar í Sosialinum mikudagin.

Formaðurin fyri sjúkra-

hjálparnar, Meta Johannesen, visti heldur einki um tað at EDV-skrásetingina. Hon sigur, at felag teirra mótmælir henni, og tóðtekur hana ikki, fyrr enn fleiri upplýsingar eru komnir.

Uttan viðmerking verður facisman lovprísad

Tað verður mangan tikið til orð og setningar, sum navnfamir menn hava talað ella skrivað. Hvor kennir ikki: »To be or not to be...«, »Never in the fields of a human conflict...«, »We are all equal...« o. s. fr. o. s. fr.

Karl Marx verður millum annað endurgivin fyri at hava sagt nakað soleiðis: »Tann eina negatiónin skapar eina aðra«. Her hugsaði Karl Marx um, at tað var kapitalismen, sum hevði skapað sosialismuna. Tað kapitalistiska systemið var farið so langt til høgri, at ein eksplosión lægdi út til vinstru varð eitt náttúrligt og óumgongiligt úrslit av hesum. Tann ráðandi stættin í 18. og í 19. öld var farin so langt í teirra eigna »forherligis« og hevði lagt so langt millum seg og arbeidarafjöldina, at tey javnmettu hesi við djórini á góðsum teirra, ella kanska enn lægri.

Charles Dickens lýsir hetta fyribrygdi so rómmandi í bók síni, »Tveir býir«, har ein aðalsmaður kom fyri tað óhapp at verða seinkaður á ferð síni, av tí at hann koyrdi eitt barn hjá fátækra foreldrum yvir og drap tað. Fyri at vísa sít »stórsinni«, blakaði hesin aðalsmaður tí syrgjandi

mammuni eina gullmynt, og koyrdi so víðari. Har var onki at verða eftir, hestar hansara vóru óskaladír!!!

At hesin aðalsmaður skuldi verða stevndur fyri »óhapp« sít, kom sjálvandi ikki uppá tal, ein verður ikki stevndur fyri at koyra yvir eina rottu! Sjálvandi varð úrslitið av hesum hugsunarhátti tað, at fólkio at enda vaknaði og reisti seg móti »harrafólkunum«, og tað óhugnaliga blóðbadið, sum byrjaði í Fraklandi og haðan breiddi seg víða hvar, var beinleiðis ársakað av tí vanvirðing fyri sinum meðmenniskjum, hetta »betra slagið« visti.

Tað skuldi tó vísa seg at vera trupult at basa kapitalismuni, hon livir væl enn!

Ein tann dyggasti stuðulin tá hjá kapitalismuni var tíverri kirkjan, og eydnaðist tað »harrafólkunum« gjøgnum hana at fáa stóran part av fólkunum at rokna tey, ið bardust fyri mannarættindum, fyri gudloysingar at vera. Hetta man vera meginorsøkin til, at sosialisman hevur so trong kor í Føroyum. Okkara lokalu kapitalistar hava jú tikið patent uppá kristindómin, og verða vit sosialistar roknaðir fyri at vera teir

svartastu heidningar.

Hvussu væl hetta hevur eydnast, ber tað, sum nú fer fram á tí politiska økinum, besta prógvið um.

Uttan viðmerking verður tað góðtikið, at somu menn, sum steðgaðu uttanlandssiglingini hjá »Smyrli« við tí grundgeving, at onki grundarlag var fyri slikari sigling í Norðsjónum við einum fullkomuliga óegnadum skipi, nú ætlaðu at keypa hetta skipið til somu sigling.

Uttan viðmerking ímóti verur góðtikið, at Pauli Ellefsen, fyri at bjarga sinum politiska livi, og fáa fólk at venda eyguni burtur frá máttloysi sinum sum stjórnarleiðari, alment skýrir Atla Dam, Anker Jørgensen og stjórnina í Realinum korruptar. Men tá Atli Dam nevnr orðið »fuppmummar« í tingsalunum, verður mikil rómi av tí.

Uttan viðmerking ímóti verður tað góðtikið, at Óli Breckmann lovprisar teimum fascistisku stýrunum í Mið- og Suðuramerika, sjálvt um tann katolska kirkjan er á odda í stríðnum móti hesum. Men tá ein russiskur trolari liggur á Havnarvág og bíðar eftir smyrjuolju, hann ikki kann fáa í Føroyum, venda menn, sum í

kikara hava eygleitt hann, sær burtur í anstygð.

Alt hetta er eitt úrslit av tí indoktrinering, teir, ið styðja tað kapitalistiska systemið, hava framst og støðugt fremja. Tá so ein av teimum fastast »yvirbevistu«, Óli Breckmann, verður nýttur sum skutil-sveinur fyri teir, sum heldur vilja sita aftan fyri og hála í spráklumannstræðrinar, og hesin spráklamaðurin samtíðis er nógv talandi og -skrivandi, er rættuligur vandi á ferð.

Hesir vildu herfyri stevna blaðstjóranum á Sosialinum fyri eitt lesarabrev, sum visti á, at Fólkaflokksmenn gerferelt ganga inn fyri teimum fascistisku hugsjónum hjá Óla Breckmann. Hvussu kunnu hesir vísa aftur slikar skuldsættingar? Teir eru jú fleiri ferðir spurdir, um teir taka undir við slikum hugsjónum, enn hava teir ikki svarað. Tverturímóti, tað er fleiri ferðir hent, at teir hava vart Óla Breckmann.

Teir kunnu jú stevna, sum teir vilja, og kanska vinna eina sak eisini. Men Galilei varð eisini dømdur at siga, at jørðin stóð still, men »hon ferðast kortini!«

O H E

Var Óli inhabilur?

Fáur her í Føroyum hevur skrivað meira um inhabilitet enn blaðstjórin á Dagblaðnum.

Vit minnst enn, at hann á sinni skrivaði dúgliga um at fyrstæðuvinnan á Suðuroyar røktarheimi var systkinabarn kommunulekans og vildi hann harvið illgita, at henda kvinna, sum var innstillað av stýrinum, har javnaðarmenn eru í minniluta hevði fingið starvið vegna henda skyldskap. Vit minnst eisini, hvussu hann brigs-

aði manni í rullustóli, at hesin hevði fingið innivist á røktarheimi, tí hann var verfaðir ein kommunulekna.

Men nú er so hent tað, at sami Óli Breckmann sum formaður í løgtingsins grannskoðaranevnd hevur innkallað starvsfólk á strandferðsluni til at standa skúlarætt fyri einum stjóra í einum privatum felag í Havn. Stjórin í felagnum er Ólasar kjótligi svágur og partameirlutan eiga Ólasar kjótligu

systrar! Eg skal ikki siga at Óli hevur roynt at leggja trýst á nakran, men lógin er henda sak úr enda í annan. Eitt er so vist, hevði nakar annar politikkarí sýnt sama atburð, so skuldu tit hoyrt geylini í Dagblaðnum um inhabilitet og tað sum verri er. Henda sak verður valla nakrantíð upplýst til botns, tí sjálvur lögmaður heldur hondina yvir Óla, men sama ger, hvat ið kemur fram ella ikki kemur fram, so kemur atburður Óla í hesari sak

at rúka langt vekk av inhabiliteti, mannagangstran, og illa fjaldum royndum at fjálga um seg og síni. Hetta er einki nýtt frá fólkaflokks síðu-flokkurin hevur altíð verið eyðkendur av vina- og kenningarpolitikki. Tað nýggja er hetta at ein sambandslögmaður roynir at blása á, nú politiska revskinnið hevur brent labbarnar.

Starvsmaður

At vera aðalborin

Í Dimmalætting fyri leygdagin tann 11/4 1981 hevur K. Djurhuus fyrverðandi lögmaður, staddur í Týskland

drúgva grein um ymisk viðurskipti. At K. Djurhuus veit hvat hann skrivur um er eingin ivi um.

Men hann, eins væl og so mong onur, má sanna, at eitt er at verða í andstöðu og harvið hava pa-

tensloysningar uppá øll viðurskipti, og annað er at sita við ábyrgd.

Har dugur bara ikki »Góða mamma tað var ikki eg«.

Tá sambandsflokkurin talar um at koma uppá nullpunktið, mugu teir ikki gloyma, at tann eini parturin í verandi samgongu, hin sum av verðandi lögmanni meðan hann sat

í andstöðu, hvørja ferð minti teir á tey friu grundstykkini og ongan toll, hesin partur av verðandi samgongu var eisini við at styra ta skútu, sum Kristian Djurhuus fyrverðandi lögmaður, sigur hava slagsíðu. Er slagsíða, má ein spyrja hvør stýrði figgjamálum. Jú verðandi samgongufelagi sambandsflokksins.

Men slagsíðan er tó ikki størri enn so at teir nú skulu selja SMYRIL til Skipafelagið, verða við í felagnum við 20% og veghalda fyri 90% sum so skal avskrivast yvir skattin, seinni skal ferga fáast til vega fyri 90 milliónir.

Hetta kalla teir tað fria fyrirtakssemi.

Hevði tann flokkur, sum